

Vad räknas som kyrkomusik?

»Kyrkomusiken lyfts ofta fram som oerhört viktig för vår kyrka, men var har den sin plats?«

I Nationalencyklopedin läser vi: **kyrkomusik**, *oklart avgränsad term för en mycket stor repertoar som på något sätt är förbunden med den kristna kyrkan*. Det kan väl vara en definition som stämmer? Kanske håller inte alla med utan hellre skulle vilja ha en snävare definition? Kyrkomusik har kommit att bli ett brett spektrum av olika musikgenrer, alltifrån gregoriansk musik till elektronisk musik. Bredden av kyrkomusik märks även liturgiskt i Kyrkohandbok för Svenska kyrkan (antagen 2017) där församlingen numera har olika valmöjligheter. Samtidigt har en uppstyning har skett då temamässor har tappat sitt fäste och numera behöver passa in i kyrkohandbokens mall.

Ett annat exempel på den oklart avgränsade termen av kyrkomusik är den musik som finns med vid de kyrkliga handlingarna. Vilken musik är lämplig och vilken är olämplig? Kyrklig eller icke kyrklig?

Frågan vad kyrkomusik är ställer även Karin Runow i sin artikel i detta nummer av SKT. Hon besvarar frågan genom att hänvisa till Svenska kyrkans plattform för musik, där det bland annat står: Kyrkomusiken överskrider tidens gränser, geografiska gränser och ofta även gränserna mellan det som uppfattas som kyrkligt eller inte kyrkligt.

I Helene Egnells recensionen av Mattias Lundberg om Sven - Erik Bäck ...*redogör han för konflikterna kring 1986 års psalmbok, där det inte var självklart för alla att Du som gick före oss och andra Bäck-psalmer skulle ingå, och där Bäck å sin sida hade kritiska synpunkter på delar av det övriga materialet som han fann musikaliskt undermåligt.*

Musiken har genom sin identitet funnits med i hela kyrkans historia, varit bärare av budskapet, bönerna, texterna, lovsången och trons alla uttryck... Musikens identitet och kyrkans identitet är intimt förknippade med varandra skriver Johannes Landgren i sin artikel. Det stämmer, både i kyrkan och i kyrkomusiken har förändringens vindar blåst.

Idag erbjuder kyrkan sina medlemmar, och även de som inte är medlemmar, delaktighet i kyrkomusik för alla åldrar och på olika nivåer och av olika slag, alltifrån babysång till pensionärskörer.

Kyrkomusiken lyfts ofta fram som oerhört viktig för vår kyrka, men var har den sin plats? Angående

denna fråga skriver Christian Schultze i sin artikel om musikens plats i kyrkoordningen: ...*Utgångspunkten är nästan alltid de fyra grundpelarna Gudstjänst, Diakoni, Undervisning och Mission. Musiken finns som en viktig del i alla dessa områden men nämns oftast endast med ett par generella meningar.*

Musiken är viktig och självklar, men inte så viktigt att den hamnar i det vi kallar kyrkans kärnverksamhet enligt kyrkoordningen. Så ser det också ut i församlingarna ibland. När kyrkorådet i en församling såg över ungdomsverksamheten, sa de att det inte fanns någon ungdomsverksamhet eftersom det inte fanns någon ungdomsgrupp. Men det de inte såg och räknade med var att det fanns flera körer med ett stort antal ungdomar. Sedan finns det också församlingar som skriver in musiken som en kärnverksamhet i deras Församlingsinstruktion.

Ett temanummer utan att nämna den femte evangelisten, J.S. Bachs musik går inte an. Vi möter den i Jonas Lundblads recension av *Ett år med Bachs kyrkokantater* av Per Anders Ohlsson.

Jag hoppas att den breda definitionen av kyrkomusik kan få fortsätta att finnas, och att vi inte heller kastar ut barnet med badvattnet. Låt oss hoppas att kyrkomusiken kan få fortsätta vara viktigt och i praktiken vara en kärnverksamhet trots besparingar och i tider då kulturen håller på att mista sitt värde. Att människor även fortsättningsvis kan finna mening, livsmod, tröst, gemenskap, sin väg till kyrkan, till församlingen och till Gud genom musiken. Antingen genom sitt eget engagemang eller som lyssnare i bänken. Må musiken få bevara sin mångfald samtidigt som vi bevarar kyrkans musikaliska kulturarv för människors och för Guds skull.

CATHARINA HELMERSSON